

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Disputatur utrum Daniel fuerit Eunuchus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Joseph. Antiq. libro 10. cap. ultim.

προφητῶν, unus è maximis Prophetis appellatur à Josepho, & cum Deo colloquia habuisse dicitur, sed aliis etiam anteponitur Prophetis: οὐ γὰρ, inquit, ἡ μέλλουσα μόνον προφητῶν διετέλε, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι προφῆται, ἀλλὰ καὶ κατὰ αἰετὸν, εἰς δὲ ταῦτα ἀποβήσεται: καὶ τῶν προφητῶν ἡ γὰρ ἰσχυρὸς ἐπισημασθῆναι, καὶ διὰ τούτων δυσχερανομήτων ὑπὸ τῶν βασιλέων καὶ τῶν πλάθους, δαυὶδος ἀγαθῶν ἐγένετο προφητῆς αὐτοῖς. Non enim futura solum praedicere solebat, ita ut alii Propheta, sed & tempus quo hac eventura erant determinabat. Cumque alii Propheta mala praeannuntiarent, prosperaeque regum & vulgi odia in se concitarent, bonorum praeannuntius his erat Daniel. Tum deinde laudat τὸ τῆς ἀκελεύου αὐτῶν προφητείας ἀσάγγακτον, certe ejus Prophetia immutabilitatem.

Disputatur utrum Daniel fuerit Eunuchus. Ita. 19. 7. Dan. 1. 3. Dan. 1. 6. Origen. Hom. 4. in Ezech. & in Matth. To. 15. Hier. 1. 1. c. 6. in Dan. & 1. 1. c. 13. in Jovin. Jof. Ant. 1. 10. c. 11. Ezech. 14. 14. 15. Hier. lib. 1. in Jovin. cap. 13.

II. At Eunuchum fuisse Danielem Judaei facile assentior; cum & hoc suadeant ista, quae solent proferre, verba Isaiae ad Ezechiam: De filiis tuis, qui exibunt de te, quos generis, tollent, & erunt Eunuchi in palatio regis Babylonis. Suadent & illa Danielis: Et ait rex Assyrenus Proposito Eunuchorum, ut introduceret de filiis Israel, & de semine regio. Tum: Fuerunt ergo inter eos de filiis Juda, Daniel, Ananias, Misael, & Azarias. Itaque in eam sententiam ultro concesserunt Origenes & Hieronymus. Aiunt Pseudo-Epiphanius, & Pseudo-Dorotheus, in vitis Prophetarum, spudonem visum Judaeis, propter insignem ipsius castitatem: ac si nulla sint praeter castitatem exacta virilitatis indicia. Josephus quosdam ex nobili illo captivorum flore Eunuchos fuisse autumat; an & ex illis Daniel fuerit, non affirmat; sed à Gentilium suorum persuasione discessisse vix credo. Quod autem ex Ezechiele obijci potest pro contraria parte, si fuerint tres viri isti in medio ejus, Noe, Daniel, & Job, nec filios, nec filias liberabunt, praecclare dissolvit Hieronymus, ut dicemus infra.

Disputatur utrum Daniel idem fuerit qui Belesis, à Diodoro memoratus. Diod. lib. 2.

III. Dubitatum quoque est à nonnullis, annon Daniel idem fuerit qui Belesis à Diodoro memoratus. Neque vana sane ea est suspicio, adeo multa ad fidem faciendam concurrunt. Nomina affinia, Belesis, & Baltassar, בלשצר: nam è medio vocabulorum litera T frequenter exteritur, ut à σελμη, signum & à πιδρον, pilus. At R & S in fine permutantur, arbor, arbos; honor, honos. Eamdem dictionem, בלשצר, uti conjicio, Graece expresserat Ctesias, Βελιτίζης, quemadmodum habet Plutarchus: quod nomen fuit scissoris, quo ad necandam veneno Statiram, Artaxerxis Mnemonis uxorem, usa est ejusdem mater Parysatis. Nisi legere mavis, Βελιτίζης. Pro quo scripsisse Dinonem, Μελέωντες, legitur apud Plutarchum: perperam; vitium quippe dictioni huic inolevit ex similitudine praecae figurae τὸ β, quae ad figuram τὸ μ accedebat. Sed ad rem. Belesis erat de genere Chaldaeorum: Chaldaeis orti Ebraei progenitorum suorum nomine censabantur. Astrologicae artis peritus & futurorum praecius fuit Belesis: Daniel fuit eruditus omni sapientia, cautus scientia, & doctus disciplina, & vaticinandi peritia imprimis nobilitatus. Unus ex Babyloniis fuit proceribus Belesis, fuit & Daniel. Denique vix ulla sese firmioribus argumentis approbaret conjectura, si non tempora penitus discrepant. Quippe Danielis deportationem annis plusquam sexaginta & ducentis antecessit Sardanapali interitus, cujus regnum opibus ac consiliis Belesis subnixus Arbaces occupavit.

Dan. 1. 4.

Disputatur utrum Daniel Ecbatanis, an Susis insignem illam turrim à Josepho & Hieronymo memoratam exstruxerit: & utrum Susis, an Babylone, fuerit sepultus.

Joseph. Antiq. libro 10. cap. 12. Hier. in Dan. 8.

Porph. apud Hier. in Dan. 9.

IV. Dignum etiam disquisitione est, utri habenda fides, Josepho, an Hieronymo, quorum ille à Daniele Ecbatanis Mediae exstructam ait fuisse turrim mirabili artificio, tantaque operis firmitate, ut ad suam aetatem integra, nec ulla omnino parte labefacta, aut vetustate deformata spectaretur, in ea sepeliri ad eam diem Medorum, Persarum, & Parthorum Reges, ejusque custodiam Judaeo Sacerdoti credi solere. Eadem refert Hieronymus iisdem fere verbis: hac una re diversus, quod quae Ecbatanis Josephus, Susis ipse locat, quodque mirere, ea se à Josepho sumfisse proficitur. Profecto etsi multa in hac Darii Medi historia à Josepho Xenophontem assecante peccata sunt, contra Berosi, Megasthenis, & Abydeni fidem, qui Danieli praecare consentiunt; velut cum eum Astyagis filium, Medorum regem, Cyri cognatum, ab eoque ad regnum Babylonium invadendum adjutum fingit, aliaque multa adversus historiam veritatem comminiscitur, minime tamen in hac exstructae à Daniele turris narratione ab eo discedendum putamus. Nam post patratam caedem Baltassarum sive Laborosarchodi, postremi ex stirpe Nabopolassari, qui pater fuit Nabuchodonosoris, quo natus Evilmerodachus, & filia Niriglisfororo nupta, Laborosarchodi mater, Danum oriundo Medum, (non Hytaspis filium, quod credulis & stolidis Lectoribus persuadere conatus est Porphyrius, ut Danielis annos produceret) qui regno ad se delato, pro more gentis mutavit nomen, & Nabonidus, sive Nabannidochus dictus est, Astyagis filium, caedis auctorem, cum imperium sui provincias lustrare vellet, Mediam potissimum adiuille verisimile est, unde genus ducebat; & Danielem in comitatu habuisse, cum propter hominis dignitatem, spectataeque virtutes, tum maxime quod ab eo fuisset praedictum, fore ut post Baltassarem regnum esset adepturus. Cum itaque Ecbatanis